

UNI-C, Statistik & Analyse, forventer at kunne offentliggøre tal for området i efteråret 2009.

3.4.2. Særligt tema

Udviklingsrådene skal særligt behandle kommunernes brug af uddannelses tilbud og praktiksteder, herunder hvilke tilbud der anvendes ud over de kommunale institutioner, samt kommunernes inddragelse af elementer fra andre uddannelser i uddannelsesplanerne. Endvidere skal udviklingsrådene se på ungdomsuddannelsens muligheder for at give den unge tilknytning til et ungdomsmiljø.

Udviklingsrådene beskriver i redegørelserne, at der mange steder arbejdes med forskellige modeller for at lave uddannelsesforløb, der er tilpasset de individuelle behov, samtidig med at der lægges vægt på, at der kan etableres netværk for de unge i forbindelse med uddannelsen. Desuden fremhæves forældrenes og den unges ønsker som et væsentligt element, når der skal vælges uddannelsessted.

I redegørelserne er der ikke statistiske opgørelser over andelen af elementer fra andre skoleformer og andre ungdomsuddannelser, men det nævnes, at viften af muligheder anvendes.

Mange af kommunerne anvender tilbud i en anden kommune. Den hyppigste grund til, at der vælges et tilbud i en anden kommune, er, at kommunen ikke selv har et undervisningstilbud, som modsvarer den unges behov, eller at der ikke er et tilstrækkeligt specialiseret tilbud i egen kommune.

I redegørelserne peges der på, at praktikdelen er en stor udfordring i ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov, men der er fokus på, at der skal være bredde i praktikmulighederne. Det er ikke muligt på baggrund af redegørelserne at opstille en præcis oversigt over de forskellige typer af praktiksteder. Men redegørelsernes data tyder på en relativ ligelig fordeling mellem disse typer af praktiksteder: 1) Beskyttede værksteder og revalideringsinstitutioner, 2) andre offentlige institutioner, 3) beskæftigelses- og dagtilbud til voksne, 4) private virksomheder.

Mange unge og deres pårørende ser ungdomsuddannelsen som en mulighed for, at den

unge kan skabe et socialt netværk, knytte venskaber og afprøve sig selv i sociale sammenhænge. Der er for en stor del tale om en gruppe af unge, som ikke uden videre kan indgå i de almindelige ungdomsmiljøer. Der er efterspørgsel på uddannelses tilbud, hvor der er tilknyttet et kollegium eller lignende form for midlertidig bolig, hvor den unge kan få den nødvendige socialpædagogiske støtte i fritiden. Udviklingsrådene betragter det som et vigtigt element i ungdomsuddannelsen, at de unge kan skabe egne kulturer og ungdomsmiljøer.

Andelen af de unge i uddannelsen, som samtidigt er i et døgntilbud, varierer fra 20-22 pct. i Region Nordjylland og Region Hovedstaden til ca. 50 pct. i Region Syddanmark og Region Midtjylland. I Region Sjælland er ca. 33 pct. af eleverne i et døgntilbud.

3.4.4. Økonomi for ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov

Ungdomsuddannelsen blev igangsat pr. 1. august 2007. Samlet er det lagt til grund, at udgifterne til ungdomsuddannelse for unge med særlige behov vil beløbe sig til 659 mio. kr. (2006 p/1). Med lovens vedtagelse fik kommunerne på bloktilskuddet overført 30 mio. kr. i 2007 og 72 mio. kr. årligt (2006 p/1) fra og med 2008 til løsning af opgaverne. I 2008 blev det kommunale bloktilskud tilført yderligere 150 mio. kr. årligt til gennemførelse af uddannelsen. De øvrige midler til løsning af opgaverne kommer fra de ressourcer, som kommunerne har fået overført fra amterne i forbindelse med kommunalreformen, og som amterne anvendte til at løse tilsvarende opgaver for målgruppen, herunder ungdomstilbud i henhold til lov om specialundervisning for voksne.

I efteråret 2007 blev der oprettet en ny budget- og regnskabsfunktion for ungdomsuddannelsen i den kommunale kontoplan, men ændringen er gennemført så sent, at anvendelsen først kan forventes udmøntet ved regnskabskonteringen for 2008 og først fra 2009 i kommunernes budgettering, jf. tabellen herunder, der viser kommunernes budgettal for ungdomsuddannelsen.